

ACC. N:R M. 9836: 1-15.

Landskap: Småland

Upptecknat av: K. J. Nilsson

Härad: Östra

Adress: Mariannelund

Socken: Östra

Berättat av: egna minnen

Uppteckningsår: 1945

Född år 1863 i Kärkskull

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

47961-1-21

Bröllop och bröllopsreder.

s. 1-15

LUF. 52.

Bröllop och Bröllopseder.i öster Ökna socken

År 1893 var jag inbjuden som gäst på ett dåtida Bröllop i öster Ökna i Jönköpings län. En grannpojke till mig hade funnit sin brud del i en Gård med namnet Överhult (en stor by i samma socken) alltså ett Bondbröllop.

Bröllopet var bestämt till Påskafton samma år, vi några ungdommar som var grannar och goda vänner till Brudgummen skulle följa honom till Bröllopsgården, där vi skulle vara framme kl: 11. Ty vägseln skulle förrättas i Brudens hem kl: 12. Vi hade bär 9½ mil till att åka så vi var vid Brudgummens hem kl: 7. fm. Det var ett fint slädförelse ty det hade på natten kommit en ymnig nysnö och ett något verkligt rädde

Nå vi framkom till Brudgummens hem.
Så var den färdiga att sätta för sina
hästar så vi behövde ej stiga ur våra
åkdon utan det blev att gennast fortsätta.

Här avbröts en gammal god sed derom
att Brudgummen skulle bjuda sitt följe
på någon förtäring före avresan från
sitt hem, men det gjorde han ej.

Han fick höra för i tider, hästarna
var väl putsade, liksom seldonet, hästarna
seldan var alla prydda med överflödiga
bjärtersång, vi hade Bjärterskransar på
alla hästarna, i en Bjärterskrans var bärka
12 kullbjärtar av äkta Malin i Hultform,
denne långa krans var placerad över hals-
stens rygg och ändarna var fastknäpta i
i belens dragrinner, och kransen låg all-
tså lös över hästens rygg.

Under hästens rörelse så alarmade
alla bjällarna samtidigt, på en annan
häst var en liknand. Hans av lika
månge, men var av Michel ä kallades
Gysor, i bringan på hästens seldon var
stora Malmsklockan. Nu blev avresan,
det blev en härlig musik då alla gick
i väg, alla hästarna frustade och kunde
sig förtjusta över den öronbedövande
bjällersången, dom var glada så det talte
att hässa i tåmnarna, vid husen i
bygderna stod folket och tog avsked
av Brudgummen med kurrarop. Så kom
vi ner på stora landsvägen mot Karlstorps
Stora Kyrkby, där alla uppsiktade med
kurrarop. (Brudgummen hette Stig Johanson, och
var en rik Bonden, ä blev senare Nämndman
och Kommunabeståndsförare m m befattningar)

ACC. NR M. 9836:4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Efter en tre timmars åktur så kom
vi fram till Bröllopsgården med våra
gemensamma hästar, der på gatan stod
betjäning och matlag både oss och
hästar, vi hade endast att sliga ur
och gå fram till det uttänförs väl pry-
=delar huset, vid gårdsporten var nester
vackra vitskalade granar, utom topps
kronor, den var ockstädd till en julgran
storlek, mellan dessa granar var gelangs-
=ger av grönt ris ä prydd med kulört
papper, framme vid väranden var också
granar, på gelangen var hängd en krona
av grönt ris eller limgöras, ty lö-
foms då sig vi påskan, vi blev välkom-
made och betjäning tog hand av våra
ytter plagg, vi försen Breddgrannen
från oss ä gick till ^{läng} Breddkammaren

ACC. NR M. 9836:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Stenstugan satt alla gästerna bänkade i väntan på högtideligheten, men Prästen kom ej i Klodden var nu redan 19. då vigseln skulle förrättas, vi satt och väntade till Kl. 2 han kom ej, då steg oron, Brudparet var ju för länge sedan klädda, nu beslutades det att någon skulle tagas en häst i ridande gå till prästen till mötes för att se om någon olycka hänt, då ryttaren var färdig så kom Prästen, han hade genom Småhinder blivit försenad uti en del byggnad. under färden, han bad om sin ursäkt men han råde ej då han ej kände till vägförhållandet i vägen var långt flans tog av överkläderna, d kom genast in i tog på kappan och gick med det samma till Vigselförättningen.

Det tog ej länge att förkälla den ty
Pastor Bergqvist var kvick i sina bänningar
bedan hälsade han på gästerna & gick
ut för att få sig lite kaffe, men först
så skulle alla dricka Brudskålen, och
till den skulle Prästen & frun vara först
bedan alla gästerna, drickeskan var Vin
Bruden var klädd i en qvickartig sidens-
klänning åtsittande försed med släp
på lussadet en Mytterkrans, på bröstet
en blomsterkitt. Brudgummen var klädd
i frackkostym. Gästerna hadde nu hemmat
sina platser för någon stund ty den
länge väntade Middagen skulle börja
serveras, det bars in alle bröda fina
bakverk - samt glas & dricka, och uppskru-
vet bröd - tallrikar - knivar - gafflar och
skedar, alla skulle sitta bänkade vid Bordet.

ACC. NR M. 9836:7

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Man tog brödfötet först och det gick
från den ene till den andre baren
runt, och lika på kvinnornas sida vid
sitt bord, kvinnorna och man samt
allting tillsammans, vid bordet. Efter brödet
så kom ost och smör äfvi någon sylta eller
annat kött, sedan kom Warmmaten, som
bestod af Potatis - kött - fläsk och lutfisk
grön ärtor pankakor Vitgröt och andra
matvaror som man nu ej kan minnas
till efterkätt så var det frukt soppa
och bakelser och skorpor. Soppan var
kokt på vår svenska frukt såsom Köss-
bär Päron och Äpplen samt någon Russin
och råttorna bjuddes så bjuddes Trästen
först och sedan till hans närmast bords
granne, lika råttor bjuddes Trästfrum och
så till hennes närmaste kvinnliga bordsgranne.

ACC. NR M. 9836:8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Så middagen avslutades med Sappan
så inträffade något oväntat för dagen
och det var Bröllops smällarna, ty
det var alltid vanligt att skjuta vid
bröllop. Stugarna 4 till antalet hade en
gemensam brunn på gården, alla hade
skötat sig väg till brunnen, ty det var
mycket både gammal & my snö som
var uppstaplad vid brunnvägen.
Nu hade några gjort det påhittet att
göra ett hål lodrätt ner i smällaren
med en sådesstör, nu hade dom gjort
en liten dynamitbaddning och sänkt
ner en patron försedd med en lång
stämtråd, som räckte över snön
der fäncle dom på & sedan försvan
dom. Det blev en förfärlig syn och rädsla
alla fönsterrentor blev igenappade med snö.

bannt väggarna. Fönstugedörrenna stod
öppna, hela fönstugan full av snö, nu
gick dom gå till vagnboden efter skyfflar
och göra fönstugan ren, å det var ej
långt. Prästen å hans fru satte mitt fön-
ster, hon höll på med sin soppa
å blev så rädd att hon slog soppan
både på sig och på bordet, då säger
prästen! jag är aldrig skottfärdig, men
nu vill jag be att få gå här, ja,
jag också säger hans fru. Det blev
ett öronbedövande skratt hela huset
men ingen skada skedde på någonting
å snön var ju ej farlig. På kvällen
då prästen reste hem så blev det åter
en snäll å en annan snödriva.
Sedan var snöfallarna slut på kvällen
och gästerna skulle gå till sängs.

Der som ej fanns bäddplats så bäddades
det bryllupsbädd på golven i en del rum
min Kamrat Engström ^{ägar} fiers inhyrda i
en mycket liten vindstuga på granngår-
den, der fanns ej mer än en liten bädd
- ett bord och två stolar, på natten
då alla lagt sig så skulle en pojke
en flicka gå Brudgång, d. v. s. dom skulle
leta upp Brudparets bäddkammare, och
om möjligt plundra något från bruden
t. ex. en sko eller en strumpa. I tika
så från brudgummen, men dom hade så
fönskansat sig så dom påträffades ej.
Nu besökte dom i stället gästernas rum
och gick i tyst het in i båsder
sån att vid ljuset med en tändsticka
samla i hop allt vad skor & strumpor
som fanns tillgängliga & tog det med sig.

Om som nu låg kunde ej resa upp
i mörkret i råde sina tillbehör, och
samliga som redan i elästriskt ljus fan
ej då möjligen ett släkt talgljus.

Skon i skumpar blandade och gämdes
på defräst otholiga gämsällerna, i läder
skap - i trappuppgång, i fätkorssar på
alla örerkläder, i köket bakom diskbänken
och under Möbler der sådana fanns.
Hvem på vår lilla vindsstuga, hem en
flicka upp, då hon hörde & såg att
vi ej som så fände hos ljuset, och
frågade efter herrarnas Skon, ty hon såg
inga, till i rummet, hon föresände att
hon skulle putsa dem tills vi skulle
stå upp & kläda oss. Men hon fanns
inga, jag sade att vi redan putsat dem
själv, och tackade henne för sin vänliga
ihet

ACC. NR M. 9836:12.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jag hade en aning om detta så
vi kläde av oss, så jag sade till Engstrand
att det var säkrast att vi gjorde vä-
~~na~~na bröken, hur så frågte han! ja säger
det kan bli en Brudgång så där kan
komma i taga dem, vi lade dem allt-
så under balstern i vår säng, och
strumporna hade vi på oss. Alltså
var vi räddat. Det var en plågsed
att Brudgummen i Bruden skulle bjuda
sina gäster kaffe på Söngren morgonen
efter bröllopet (som som stannat över natt)
så här! redan kl:6 på morgonen så
kom dom upp till oss, dom hade var
sitt ljus på bräckorna, dom hälsade oss
Glad påsk, och frågade hur långt vi
hade trivs på det lilla rummet, och om
vi haft något besök om natten och vi
berättade!

ACC. NR M. 9836:13.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ja det var väl! för er, men nere
hos oss är det ett gästigt liv, som
har tagit sken i avkläddar blumpor
ä gämt i blandat dem, ä det är ett
förfärligt skattande, säger Gustafsson!
Vi fick frukost sent, men då var
det många som ej hittat mer än en
skog, så nog hade vi roligt så det
räckte till. Men i dagningen på
Fästmanen så blev det åter flera
skarpa smällar, men då sköt dem
utanför byn på åkåra och ångarna.
Efter middagen på Kvällen hade dom
fått tag på ett dragspel, så då blev
det lite musik, men ingen dans.
Beroende på att Brudens föräldrar var
religiösa och dom undanbad dans.
För anbyte av program så blev det också
någon sång.

Men ungdommen var ej upplagda för
sångar så det blev att göra lekter och
allihanda upptåg med varandra, en
och annan påsksmäll blev det på Kvällen
Efter en frälsande Kvällsmat på Kvällen
så blev det att åter gå till sängs, men
då var allt långt å tyst.

På tidiga dagens morgon så blev det
att ordna sig för hemresa, men först
skulle det serveras en kraftig frukost
så att ingen äkte hem hungrig, nu blev
det att åter sätta sig till vid det stora
dukade bordet, då alla sällers maträtter
frambrävs. tillsammans med starkt Maltöl.

Då nu anresan skulle ske, och hästarna
som förut var uppskrända av allt skjutande
skulle spännas för, så hadde ungdommen
omlett ungdommen att ej skjuta från

alla var avnasta, i komma ut i
stora byggar, men då blev det åter
småttan, hästarna frustade av rädsla.

Bredgummen stannade kvar, och vi fick
fortsätta hem under vår vackra Bjällersång.

Det var stark dagsmjölja, i salen hadde
snöat bort snön på körbanan, så det var
nästan barmark mellan plogvallarna, ty
vägen hadde fört varit körd med snöplog.
På den bästa milen så måste vi ta
bort Bjällarna, ty det var opassande
att ha bjällor i barmark.

På detta sätt hadde vi fört Brölops-
fästen i Öarna backen.

L.U.F. Acc. N:r M. 9836:1,2

Landskap: Småland

Härad: Östra

Socken: Ökna

Uppteckningsår: 1945

Upptecknat av: K.J.Nilsson

Adress: Mariannelund

Berättat av: egna minnen

Född år 1865 i Kråkshult

Bröllop och bröllopsseder.

I Öster, Ökna socken.

År 1893 var jag inbjuden som gäst på ett dåtida Bröllop i Öster Ökna i Jönköping län. En grannpojke till mig hadde funnit sin bruder i en Gård med namnet Överhult (en stor by i samma socken) alltså ett Bondbröllop.

Bröllopet var bestämt till Påskafton samma år, vi några ungdomar som var grannar och goda vänner till Brudgummen skulle följa honom till Bröllopsgården, der vi skulle vara framme kl. 11 ty vigseln skulle förrättas i brudens hem kl 12. Wi hadde Cirk $2\frac{1}{2}$ mil att åka så vi var vid Brudgummens hem kl. 7 f.m.. Det var ett fint slädföre ty det hadde på natten kommit en ymnig nysnö och ett något vekväder rådde.

Då vi framkom till Brudgummens hem så var dom färdiga att sätta för sina hästar så vi behövde ej stiga ur våra åkdon utan det blev

L.U.F. Acc. N:r M. 9836:2,3

Landskap: Småland	Upptecknat av: K.J.Nilsson
Härad: Östra	Adress: Mariannelund
Socken: Ökna	Berättat av: egna minnen
Uppteckningsår: 1945	Född år 1865 i Kråkshult

att gennast fortsätta.

Här avbröts en gamal god sed derav att Brudgummen skulle bjudit sitt följe på någon förtäring före avresan från sitt hem, men det gjorde han ej.

Han fick köra i teten. Hästarna var väl putsade, likaså seldonet. Hästarnas seldon var alla prydda med överflödiga bjällersång, vi hade Bjällerkransar på alla Hästarna, i en Bjällerkrans var cirka 12 kulbjälror av äkta malm i kulform, denna långa krans var placerad över Hästens rygg och ändarna var fastknäpta i selens dragrinar, och kransen låg alltså lös över Hästens rygg.

Under Hästens rörelse så alarmerade alla bjällrorna samtidigt, på en annan häst var en liknande krans av lika många, men var av Nickel å kallades Gysor. I bringan på hästens seldon var stora malmklockor. Nu blev avresan, det blev en härlig musik då alla gick iväg, alla Hästarna frustade och kände sig förtjusta över den öronbedövande Bjällersången, dom var glada så det tålte att hålla i tömmarna, vid husen i bygatorna stod folket och tog avsked av Brudgummen med hurrarop. Så kom vi ner på stora landsvägen mot Karlstorps

L.U.F. Acc. N:r M. 9836:3,4

Landskap: Småland

Upptecknat av: K.J.Nilsson

Härad: Östra

Adress: Mariannelund

Socken: Ökna

Berättat av: egna minnen

Uppteckningsår: 1945

Född år 1865 i Kråkshult.

stora Kyrkoby, der alla uppvaktade med Hurrarop. (Brudgummen hette Aug. Johansson, och var en rik Bondson, å blev senare nämndeman och Kommunalordförare m.m. befattningar).

Efter en tre timmars åktur så kom vi fram till Bröllopgården med våra genomsvetta Hästar, der på gatan stod betjäning och mottog både oss och hästar, vi hade endast att stiga ur och så fram till det utanför väl prydelä huset, vid gårdsporten var resta vackra vitskalade granar, utom toppkronan, den var okvistad till en julgrans storlek, mellan dessa granar var gelangger av grönt ris eller lingonris å prydd med kulört papper, framme vid Wärandan var också granar, på gelangen var hängt en Kona av grönt ris eller lingonris, ty löv fanns då ej vi Påsken, vi blev välkomnade och betjäning tog hand om våra ytterplagg, nu försvan Brudgummen från oss å gick till brudkammare.

I storstugan satt alla gästerna bänkade i väntan på högtidligheten, men Prästen kom ej å klockan var nu redan 12, då vigseln skulle förrättas, vi satt och väntade till kl. 1 å han kom ej, då steg oron, Brudparet var ju för längesedan klädda, nu beslutades

L.U.F. Acc. N:r M. 9836:5,6

Landskap: Småland

Upptecknat av: K.J.Nilsson

Härad: Östra

Adress: Mariannelund

Socken: Ökna

Berättat av: egna minnen.

Uppteckningsår: 1945

Född år 1865 i Kråkshult

det att någon skulle taga en häst å ridande gå prästen till mötes för att se om någon olycka hänt, då ryttaren var färdig så kom Prästen, han hadde genom Snöhinder blivit försenad uti en del bygator under färden, han bad om sin ursäkt men han råde ej då han ej kände till vägförhållandet å vägen var lång. Han tog av överkläderna, å kom gennast in å tog på kappan och gick med detsamma till Wigsselförättningen.

Det tog ej längre att förätta den ty Pastor Bergqvist var kvick i sina vänningar sedan hälsade han på gästerna å gick ut för få sig lite kaffe, men först så skulle alla dricka brudskålen, och till den skulle Prästen å frun vara först sedan alla gästerna, drickesvaran var Win. Bruden var klädd i en gråaktig sidenklänning åtsittande försed med släp på huvudet en Myrtenkrans, på bröstet en blombukätt. Brudgummen var Klädd i frackkostym. Gästerna hadde nu lemnat sina platser för någon stund ty den länge väntade Middagen skulle börja serveras, det bars in alle handa fina bakverk - samt glas å dricka och uppskuret bröd - Tallrikar - Knivar - gafflar och skedar, alla skulle sitta bänkade vid Bordet.

L.U.F. Acc. N:r M. 9836:7

Landskap: Småland	Upptecknat av: K.J.Nilsson
Härad: Östra	Adress: Mariannelund
Socken: Ökna	Berättat av: egna minnen
Uppteckningsår: 1945	Född år 1865 i Kråkshult

Nu togs brödfatet först och det gick från den ene till den andre boren runt, och lika på Kvinnornas sida vid sina bord. Kvinnor och man satt aldrig tillsammans, vid bordet. Efter brödet så kom ost och smör å någon sylta eller annat kött, sedan kom Warmmaten, som bestod av Potatis - Kött - fläsk och lutfisk grön ärter pankakor Witgröt och andra matvaror som man nu ej kan minnas, till efterrätt så var det fruktsoppa och bakelser och skorpor. Soppan var kokt på vår svenska frukt såsom Kössbär Päron och äplen samt någon Russin. Då rätterna bjuddes så bjudes Prästen först och sedan till hans närmast bordsgranne, lika rätter bjuddes Prästfrun och så till hennes närmaste kvinliga bordsgranne. Då middagen avslutades med soppan så inträffade något oväntat för dagen och det var Bröllops-smällarna, ty det var alltid vanligt att skjuta vid bröllop. Stugorna 4 till antalet hade en gemensam brunn på gården, alla hade skotat sig väg till brunnen, ty det var mycket både gammal och ny snö som var uppstaplad vid brunsvägen. Nu hade några gjort det påhittet att göra ett hål lodrätt ner i snökerven med en sädesstör, nu hadde dom gjort en liten dynamitladdning, och sänke ner en patron

L.U.F. Acc. N:r M. 9836:8

Landskap: Småland

Upptecknat av: K.J.Nilsson

Härad: Östra

Adress: Mariannelund

Socken: Ökna

Berättat av: egna minnen

Uppteckningsår: 1945

Född år 1865 i Kråkshult

försedder med en lång stubintråd, som räckte över snön der tände dom på å sedan försvan dom. Det blev en förfärlig syn och rädsla alla fönsterrutor blev igenrappade med snö samt väggarna. Förstugedörrarna stod öppna, hela förstugan full av snö, nu fick dom gå till vagnboden efter skyfflar och göra förstugan ren, å det var ej lätt. Prästen å hans fru satt mitt för ett fönster, hon höll på med sin soppa å blev så rädd att hon slog soppan både på sig och på bordet. Då säger prästen! jag är alldrig skotträd, men nu vill jag be att få gå hän; ja, jag också säger hans fru. Det blev ett öronbedövande skratt hela kvällen men ingen skada skedde på någonting ty snön var ju ej farlig. På Kvällen då Prästen reste hem så blev det åter en smäll i en annan snödriva. Sedan var smällarna slut på kvällen och gästerna skulle gå till sängs. Der som ej fans sängplats så bäddades det syskonbädd på golven i en del rum min kamrat Engstran och jag blev inhyrda i en mycket liten vindskupa på granngården, der fans ej mer än en liten säng - ett bord och två stolar, på natten då alla lagt sig så skulle en pojke å en flicka gå Brudgång, d.v.s. dom skulle leta upp brudparets sängkammare och om möjligt plundra

Landskap: Småland

Härad: Östra

Socken: Ökna

Uppteckningsår: 1945

Upptecknat av: K.J.Nilsson

Adress: Mariannelund

Berättat av: egna minnen

Född år 1865 i Kråkshult

något från bruden t.x.p. en sko eller en strumpa. Å lika så från brudgummen, men dem hadde så förskansat sig så dom påträffades ej. Nu besökte dom i stället gästernas rum och gick i tysthet in en i sänder för att vid ljuset med en tändsticka samla ihop allt vad skor å strumpor som fans tillgängliga å tog det med sig. Dom som nu låg kunde ej rusa upp i mörkret å råda sina tillbehör, och somliga sov redan. Elätriskt ljus fan ej då möjligen ett släkt talgljus. Skor å strumpor blandade och gömdes på de mäst otroliga gömställena, i lådor skåp - i trappuppgånga, i fickorna på alla överkläder, i köket bakom diskbaljor och under Möbler der sådana fans. Även på vår lilla vindskupa, kom en flicka upp, då hon hörde å såg att vi ej sov så tände hon ljuset, ock frågade efter Herrarnas skor, ty hon såg inga till i rummet, hon förevände att hon skulle putsa dem tils vi skulle stiga upp å kläda oss. Man hon fann inga, jag sade! att vi redan putsat dem sjelva, och tackade henne för sin vänlighet.

L.U.F. Acc. N:r M. 9836:12,133

Landskap: Småland

Härad: Östra

Socken: Ökna

Uppteckningsår: 1945

Upptecknat av: K.J.Nilsson

Adress: Mariannelund

Berättat av: egna minnen

Född år 1865 i Kråkshult

Jag hadde en aning om detta då vi kläde av oss, så jag sade till Engstrand att det var säkrast att vi gömde våra skor, hur så frågte han! jo säger jag det kan bliva Brudgång så dom kan komma å taga dem, vi lade dem alltså under Bolstern i vår säng, och strumporna hade vi på oss. Alltså var vårt räddat. Det var en plägsed att Brudgummen å Bruden skulle bjuda sina gäster Kaffe på Sängen morgonen efter bröllopet (dom som stannat över natt) så här! redan kl:6 på morgonen så kom dom upp till oss, dom hadde var sitt ljus på brickorna, dom hälsade oss Glad påsk, och frågade hur dant vi hadde trivs på det lilla rummet, och om vi haft något besök om natten och vi berättade! Ja det var väl för er, men nere hos oss är det ett fasligt liv, dom har tagit skor å avklädda strumpor å gömt å blandat dem, å det är ett förfärligt skrattande, säger Gustafsson!

Wi fick frukost sent, men då var det många som ej hittat mer än en sko, så nog hade vi roligt så det räckte till. Men i dagningen på Påskmorgonen så blev det åter flera skarpa smällar, men då sköt dom utanför byn på åkrarna och ängarna. Efter middagen på kvällen

L.U.F. Acc. N:r M. 9836:13,14,15

Landskap: Småland

Upptecknat av: K.J.Nilsson

Härad: Östra

Adress: Mariannelund

Socken: Ökna

Berättat av: egna minnen

Uppteckningsår: 1945

Född år 1865 i Kråkshult

hadde dom fått tag på ett dragspel, så då blev det lite musik, men ingen dans. Beroende på att Brudens föräldrar var religiösa och dom undanbad dans. För ombyte av program så blev det också någon sång. Men ungdommen var ej upplagda för sånger så det blev att göra lekar och allehanda upptåg med var andra, en och annan påsksmäll blev det på kvällen.

Efter en frässande Kvällsmat på Kvällen så blev det att åter gå till sängs, men då var allt lugnt och tyst.

På tredje dagens morgon så blev det att årdna sig för hemresa, men först skulle det serveras en kraftig frukost så att ingen åkte hem hungrig, nu blev det att åter sätta sig till vid det stora dukade bordet, då alla sårters maträtter frambars tillsammans med starkt Maltöl. Då nu avresan skulle ske, och Hästarna som förut var uppskrämda av allt skjutande skulle spännas för, så hade Brudgummen ombett ungdomen att ej skjuta förrän alla var avresta, å komma ut i stora bygatan, men då blev det åter smällar. Hästarna frustade av rädsla.

L.U.F. Acc. N:r M. 9836:15

Landskap: Småland

Upptecknat av: K.J.Nilsson

Härad: Östra

Adress: Mariannelund

Socken: Ökna

Berättat av: egna minnen

Uppteckningsår: 1945

Född år 1865 i Kråkshult.

Brudgummen stannade kvar, och vi fick fortsätta hem under vår vackra Bjällersång.

Det var stark dagsmäjja, å solen hadde smält bort snön på körbanan, så det var nästan barmark mellan plogvallarna, ty vägen hadde förät varit körd med snöplog. På den sista milen så måste vi taga bort Bjellrorna, ty det var opassande att ha bjällror i Barmark.

På detta sätt hadde vi firat Brölöpsfästen i Ökna socken.